

Sterk maken aan één kant

Als een paard links heel sterk is of het bit vastpakt, voelt dat alsof je heel hard moet trekken om een reactie te krijgen. Dan nog lukt het vaak niet. Aan de rechterkant is het bijna het tegenovergestelde. Het lijkt of het paard aan die kant wél reageert. Daardoor heb je rechts veel minder of bijna geen spanning op de teugel.

Kortom, aan één kant pakt hij het bit te veel aan, maar niet op de goede manier. Dat noemen we de vaste kant. Aan de andere kant neemt hij het bit niet aan en ontloopt hij het contact met de teugel. Dat is de losse kant. Dit zul je merken bij het rijden van wendingen en overgangen.

Bijvoorbeeld: je paard maakt zich links sterk. Je kunt gemakkelijk met een strakke linker-teugel rechtdoor lopen. Maar als je je rechter-teugel strakker neemt, wendt je paard direct af. Je ziet vaak dat ruiters - als zij met een lange teugel stappen - één teugel strakker hebben, dat is meestal de sterke kant van het paard. Onthoud dat als je blijft hangen aan de teugel, je paard steeds minder voelt en gevoelloos in zijn mond wordt.

Vaste kant

Om een reactie van je paard te krijgen moet je niet aan de teugel blijven hangen/trekken. Als je dat wel doet, gaat je paard ook trekken en hij is veel sterker. Probeer niet sterker te zijn dan je paard, maar slimmer!

Als je paard echt sterk is aan één teugel, begin dan niet met harder (terug) te trekken, maar ontspan de teugel eerst een beetje. Als je daarna weer spanning neemt, voelt hij dat beter. Herhaal het zo vaak als nodig is. Soms kan een echt stevige ophouding nodig zijn, vooral als je paard weinig voelt aan zijn sterke kant. Maak altijd ophoudingen, (losser - strakker, vaker aan de sterke kant en niet steeds hetzelfde). Hoe langer jij de teugel

strak houdt, hoe sterker je paard wordt en aangezien je paard niet spontaan zal ophouden, moet de ruiter dat doen.

'Mijn pony trekt' is een veelgehoorde opmerking. Toch moet je bij jezelf nagaan wie er nu eigenlijk trekt.

Vergelijk het eens met touwtrekken. Als er aan de andere kant van het touw niemand staat, heb je niets te trekken. Oftewel, als jij de teugel juist ook eens wat lossier laat, kan je pony niet meer trekken!

Losse kant

Veel moeilijker is het om constant contact op de losse kant te krijgen en houden. Neem zelf eerst contact met de mond van je paard. Zonder te trekken en vooral door het paard naar de teugel toe te drijven.

Zodra je spanning op de teugel neemt, zal je paard ook die kant op kijken om de spanning weer te ontlopen, dan gaat hij scheef lopen. De oplossing is niet die teugel weer los te laten. Probeer juist door aan te drijven spanning op de teugel te houden en met de teugel aan de vaste kant ophoudingen te maken om hoofd en hals weer recht voor zijn lichaam te krijgen.

Zonder aandrijven lukt het niet om spanning op de teugel te krijgen. Je paard moet goed voor de benen zijn en op een lichte kuitdruk reageren.

Vaak zie je paarden op de ene hand het hoofd te veel naar buiten en op de andere hand te veel naar binnen brengen. Ook zal je

paard voltes op de ene hand sneller te klein en op de andere hand te groot maken.

Met andere woorden: hij zal steeds proberen die spanning op de losse kant te ontlopen, welke kant je ook oprijdt. En vaak zal de ruiter dat dan ook doen, waardoor je blijft rijden met een losse en een strakke teugel. Dat is niet de oplossing! Verander je dat niet, dan wordt het steeds erger en kan je paard er zelfs onbestuurbaar door worden.

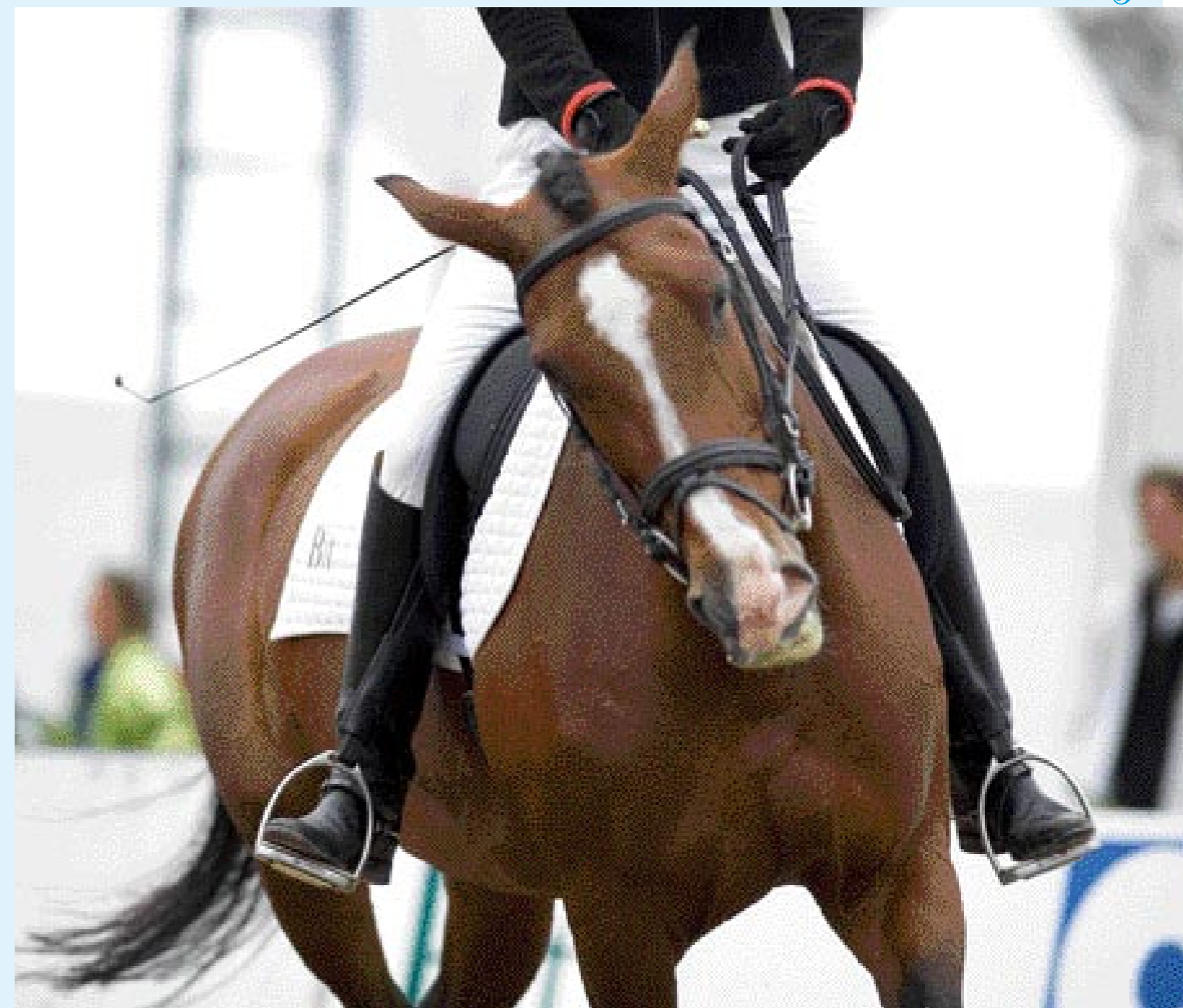
Volhouden

Tip: rijd in eerste instantie wat vaker met de vaste kant aan de binnenkant en op voltes, zodat je je paard aan de buitenteugel (de losse kant) kunt proberen te krijgen. Zorg er dan wel voor dat je paard niet met zijn hoofd naar buiten gaat lopen en los dat niet op door die teugel weer lossier te laten, maar maak dan aan de binnenteugel (de vaste kant) ophoudingen om je paard recht te houden. En natuurlijk veel (bijna) overgangen, wendingen maken, enzovoorts. Niet op de hoefslag rijden, maar er naast (binnen of tweede hoefslag) kan helpen om je paard recht te krijgen.

Als je dat consequent volhoudt, dan zal de vaste/sterke kant minder vast/sterk worden en aan de losse kant zal het paard meer contact accepteren met als uiteindelijk doel: aanleuning op beide teugels met gelijke spanning...

Aanleuning

Aanleuning is als het paard zelf het (verende/elastische) contact met de hand van de ruiter

Wie trekt er nu eigenlijk, je paard of jij?

opzoekt en wil bewaren zonder verzet en zonder zich aan de teugeldruk te onttrekken. De aanleuning ontstaat door het paard met je kuit(en zit) van achter naar voren aan te drijven en daarna met een vriendelijke, zachte, veerkrachtige én duidelijke hand op te vangen en te begrenzen.

Het paard zal dan de hand gaan volgen, wat het best te controleren is door hem gelegenheid te geven de hals te strekken. Met

andere woorden, als je de teugel langer maakt, dan moet het paard met zijn hoofd naar beneden en naar voren de hand volgen en zo de aanleuning in stand houden.

Een uitdaging!! Succes ermee. Overigens: Als de ruiter spanning op de teugel neemt, dan noemen we dat contact; dat is nog geen aanleuning. ■

Zit jouw paard/pony vast aan één kant, is hij echt sterk en wil je dit artikel graag hebben met de tekst die precies bij jouw situatie past, stuur dan een mailtje naar info@paardrijles.info.